

virksomheder, må mulighederne for at undgå dette nøje overvejes i forbindelse med hver enkelt ordning. Ved tilrettelæggelsen af konkrete tilbagetagningsordninger kan det i enkelte tilfælde findes hensigtsmæssigt at tilvejebringe midler til finansiering af bortskaffelse af tidligere markedsførte produkter ved hjælp af et bortskaffelsesgebyr i henhold til lovens § 53.

Specielt i tilfælde, hvor tilbagetagningsomkostningerne er meget store, vil der blive lagt vægt på en rimelig lang gennemførelsesperiode eller en gradvis indførelse af tilbagetagningspligten.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) tager skarpt afstand fra, at der gennemføres lovgivning om tilbagetagningspligt med tilbagevirkende kraft.

Mindretallet kan heller ikke acceptere krav om tilbagetagningspligt for virksomheder, der ikke har været ansvarlig for markedsføringen.

Mindretallet har dog bemærket, at ministeren for erhvervspolitisk samordning under samrådet den 3. juni 1993 tydeligt gjorde opmærksom på, at det ikke er regeringens hensigt at skabe vanskeligheder for enkelte erhverv på grund af lovforslaget, samt at loven ikke må få negativ virkning på konkurrenceevnen fremover.

I tillid til ministerens klare udmeldinger kan mindretallet trods de ovenfor nævnte betænkeligheder indstille lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1-3 og 5-6 stillede ændringsforslag. For så vidt angår ændringsforslag nr. 4 har mindretallet tilkendegivet, at det ønsker at redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Et *andet mindretal* (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 3, 4, 5 og 6 stillede ændringsforslag.

Mindretallet lægger afgørende vægt på, at tilbagetagningsordningerne etableres på frivilligt grundlag.

Denne holdning gælder generelt og relateres specielt til de brancher, der berøres af lovfors-

slagets bestemmelser om tilbagetagningsforpligtelser med tilbagevirkende kraft.

Derfor lægger mindretallet afgørende vægt på, at miljøministeren over for udvalget har tilkendegivet, at der ikke etableres konkrete tilbagetagningsordninger, før udvalget er blevet orienteret om disse.

Mindretallet lægger desuden vægt på, at sådanne ordninger drøftes i udvalget inden iværksættelse, så utilsigtede konkurrenceforvridende virkninger undgås.

Mindretallet har bemærket, at ministeren for erhvervspolitisk samordning under samråd den 3. juni 1993 tydeligt gjorde opmærksom på, at det ikke er regeringens hensigt at skabe vanskeligheder for enkelte erhverv på grund af lovforslaget, samt at loven ikke må få negativ virkning på konkurrenceevnen. Mindretallet betragter udtalelsen som en klar og nødvendig garanti.

Mindretallet er tilfreds med miljøministerens tilsagn (jf. Miljø- og Planlægningsudvalget, alm. del – bilag 41) om, at »specielt i tilfælde, hvor tilbagetagningsomkostningerne er meget store, vil der blive lagt vægt på en rimelig lang gennemførelsesperiode eller en gradvis indførelse af tilbagetagningspligten«.

Mindretallet finder det vigtigt, at der ned sættes en arbejdsgruppe, der skal overveje initiativer, der på kort sigt kan fremme afsættningen af plastregenerat, og at udvalget nøje holdes orienteret om arbejdsgruppens overvejelser.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det under nr. 6 stillede ændringsforslag. For så vidt angår ændringsforslag nr. 4 har mindretallet tilkendegivet, at det vil redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1-5 stillede ændringsforslag.

Mindretallet er enig i lovens sigte om genbrug, idet der for mange områders vedkommende ikke findes udtømmelige ressourcer. Derfor må vi naturligvis indsamle og genbruge, hvad der er miljømæssigt og økonomisk forsvarligt, både af hensyn til miljøet og til det, som er økonomisk bæredygtigt.